

Documents de la Unitat Socialista

Unitat Socialista

Presentació

Al finalizar la Guerra Civil, ni en el exilio ni en el interior de Cataluña existía ninguna formación política que pudiera considerarse propiamente socialista. Su reaparición en el espacio político catalán se produjo a partir de un sector que no procedía de las organizaciones históricas del socialismo, sino del disidente Partit Socialista d'Unificació Marxista (POUM). Josep Rovira impulsó desde el final de la Guerra Civil una revisión de la política del POUM y de su propuesta fundacional. Propugnó que el partido concentrara su actuación en Cataluña abandonando de hecho la dimensión española y se abriera a la militancia socialista que no se sentía representada por el Partit Socialista Unificat de Catalunya (PSUC).

Tras la liberación del sur de Francia, en 1944, Rovira planteó la inmediata reorganización formal del POUM pero para lanzar un nuevo proyecto político: dejar en latencia las siglas del POUM, para impulsar un “frente orgánico del socialismo catalán”, al que dio el nombre de Moviment Socialista de Catalunya (MSC). Su objetivo era reagrupar a la dispersa militancia socialista, individual o colectiva, en una plataforma de actuación política, organizativamente abierta a la permanente incorporación en la misma, hasta que tras la caída de Franco, pudiera celebrarse en Cataluña el congreso que reconstituiría al Partido Socialista.

El MSC nació formalmente en la asamblea de enero de 1945. Participó en ella la representación de la mayoría del POUM en Francia (la minoría, dirigida por Andrade y Solano rechazaron el proyecto de Rovira), una representación de la Federación Catalana, a su vez en proceso de reconstitución, vinculado al Partido Socialista Obrero Español (PSOE) de Francia (Llopis-Trifón Gómez), y diversos militantes de otras organizaciones sin ninguna significación. El PSOE decidió mantener su propia organización y no integrarla en el MSC (1946), con lo que se mantuvo la división histórica de 1925. Por el contrario, el MSC consiguió la adhesión de buena parte de los disidentes del PSUC. Ese éxito en el exilio contrastó con la situación en el interior de Cataluña, donde la gran mayoría de la organización del POUM rechazó el proyecto del MSC y apoyó la propuesta continuista de Andrade y Solano. Ello retrasó la constitución del MSC en el interior hasta comienzos de 1947, cuando pudo reunir su primera conferencia en el interior. El MSC fue una referencia continuada del socialismo en Cataluña, que estuvo presente de manera constante en la resistencia política y cultural y en las instancias unitarias. Esa fue una aportación histórica fundamental, que superó diez años más tarde, la desaparición temporal del socialismo en la política catalana en 1936.

Los años cincuenta fueron, para la resistencia antifranquista, tiempos de decepción, por la supervivencia del régimen y, como siempre, de represión. Al acabar la década empezaron a surgir nuevas organizaciones promovidas por jóvenes, que estrenaron su militancia con la reactivación de las reivindicaciones sociales a partir de 1957 y sobre todo en los inicios de la década del sesenta: la Asociación Democrática Popular (ADP) (1959) de la que nació el Front Obrer de Catalunya (FOC) (1961), la Aliança Popular d'Esquerra Socialista (APES) (1963), la Força Socialista Federal (FSF)(1964). El MSC se vio desbordado por la emergencia de esas organizaciones que significaron por ello el proceso de iniciación al socialismo para muchos de sus cuadros protagonistas en este último cuarto de siglo. Sin embargo, a partir de 1967, tanto el FOC como el FSF entraron en un proceso de radicalización ideológica, abandonaron sus referentes socialistas y se autodestruyeron en 1970.

A comienzos de la década de los setenta el socialismo en Cataluña estaba de nuevo en retroceso. El MSC había superado la crisis de 1966 al rechazar las tesis de Josep Pallach –partidario de disolver la organización socialista en un proyecto de alianza

orgánica con sectores liberales de centro-izquierda- y dirigido por Joan Reventós y “Raimon” Obiols, insistió en mantener la definición socialista del Moviment, con una destacada incidencia política, por el protagonismo de sus principales dirigentes en la Asamblea de Cataluña. Por su parte, la Federación Socialista Catalana, reconstituida a partir de 1966 adquirió continuidad de la mano de Josep Maria Triginer, Joaquim Jou, Francisco Parras, etc., e incluso se integró en la dinámica política de la oposición al incorporarse a la Asamblea de Cataluña; no obstante siguió sin tener una presencia pública suficientemente reconocible y sin pesar en el debate político de la oposición. A pesar de ello su posición en la política antifranquista era secundaria, ante el predominio del PSUC en aquellos años.

La constitución de Convergència Socialista de Catalunya (CSC), a partir de julio de 1974, cuando se hizo público el documento “Per la unitat del socialistes de Catalunya”, fue el primer acontecimiento que revolució el panorama del socialismo catalán en los momentos finales de la dictadura. En los primeros meses de 1976 CSC hizo una convocatoria pública para iniciar un proceso constituyente del futuro Partit Socialista de Catalunya, y participó en la creación de la Federación de Partidos Socialistas, que pretendía ser en España la alternativa del PSOE. No obstante, el 19 de mayo Pallach anunció en una conferencia de prensa, la autoconversión del Reagrupament en Partit Socialista de Catalunya. Su intento de capitalizar así la expectativa abierta en torno a la constitución del PSC no tuvo éxito; CSC recuperó de nuevo todo el protagonismo, y lo reforzó, con la celebración del mitín público del Palau Blaugrana el 22 de junio –tolerado por el Gobierno Civil- bajo los dos lemas de “Cap al congrés constituent” y “Vindrà aquell dia en que el treball vencerà...” (sic). El congreso del PSC, que los periodistas para diferenciar del “ex-Reagrupament” bautizaron por su cuenta como PSC (Congrés), tuvo lugar entre el 30 de octubre y el 1 de noviembre de 1976. El PSC (Congrés) llevó hasta su máxima dimensión posible el efecto expansivo de la creación de CSC; por otra parte, la muerte inesperada de Pallach el 12 de enero de 1977 significó un golpe definitivo para las posibilidades del PSC (ex-Reagrupament). En contrapartida por el camino se habían producido dos novedades, la emergencia del PSOE y al propio tiempo la constatación de la inestabilidad de la Federación de Partidos Socialistas. A pesar del Congreso constituyente de 1976, la división socialista, ahora entre la FC del PSOE y el PSC, volvió a estar sobre la mesa.

La expectativa de las elecciones generales, que se celebrarían en junio de 1977, marcó de manera decisiva la resolución del último tramo de la unificación socialista. El Consell General del PSC acordó en su sesión del 16 de enero proponer una candidatura de “unidad socialista”. El ex-Reagrupament se descartó del proceso de elaboración de una candidatura conjunta, al proponer un “front d’esquerres” de definición imprecisa, abierto a formaciones no socialistas y la cuestión de la alianza electoral quedó reducida a cosa de dos el PSC (Congrés) y la FC del PSOE.

El paso final se dió en los primeros días de abril de 1977, cuando el Consell General del PSC y el Comité Nacional de la Federación Socialista Catalana aprobaron el protocolo del “Pacto de Abril”, que aunque tenía por objeto concretar la candidatura única de “Socialistes de Catalunya”, empezó afirmando un compromiso mayor: “realizar la unidad socialista mediante un proceso que culminará en la constitución de un único Partido Socialista de Catalunya”. El éxito de la candidatura de “Socialistes de Catalunya” en las elecciones de junio –en las que fue la fuerza más votada- engrasó definitivamente el proceso de unificación. En el mismo verano se iniciaron las negociaciones, en el seno de la comisión de enlace PSC-FC del PSOE sobre los términos de la unificación y se llegó a un “documento de bases de la

unidad” en octubre, que ya introducía la futura denominación del Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE). Ese acuerdo es el que se recogió en el protocolo final de unidad, de 1978, con las pequeñas modificaciones que impuso la incorporación del PSC (ex-Reagrupament) al proceso de unidad socialista, después de su ruptura con el Pacte Democràtic en la primavera de aquel mismo 1978.

JOSÉ LUIS MARTÍN RAMOS
Coordinador Arxiu Històric del Socialisme Català

Pacte d'Abril

El PSC, la FSC (PSOE) i socialistes independents acorden realitzar la unitat socialista a Catalunya mitjançant un procés que culminarà en la constitució d'un únic Partit Socialista de Catalunya, resultat de la unió dels socialistes de Catalunya. Aquest Partit, plenament sobirà configurarà l'organització política del socialisme a Catalunya i la seva articulació amb el PSOE en la perspectiva de la unitat de tots els socialistes de l'Estat, a través d'un congrés democràtic a celebrar durant l'any, preparat per comissions d'ambdues organitzacions que elaborin, per assentiment comú, les propostes a l'esmentat congrés.

Aquesta unitat dels socialistes catalans s'acorda sobre les següents coincidències de principis:

- 1) La transformació de la societat mitjançant l'accés al poder polític per part dels treballadors.
- 2) La socialització dels mitjans de producció, distribució i canvi.
- 3) L'organització autogestionària de la societat.
- 4) La societat ha de satisfer els mitjans que assegurin la igualtat i la dignitat de l'home.
- 5) El reconeixement del dret d'autodeterminació a les nacionalitats i pobles de l'Estat espanyol.
- 6) La recuperació de les institucions i principis configurats en l'Estatut del 1932, la seva actualització i aprofundiment.

Les forces polítiques que subscriuen aquest acord coincideixen a afirmar que els socialistes de l'Estat han d'establir organismes representatius i decisoris comuns que defineixen els elements estratègics i tàctics coincidents de la lluita de classes en aquest àmbit estatal. En llur propi àmbit les organitzacions socialistes de les diferents nacionalitats i regions de l'Estat tindran sobirania plena. En aquest projecte unitari i d'articulació s'inscriu l'acord dels signants d'adoptar una posició comuna en relació a la seva possible participació en el proper procés electoral.

Amb aquesta finalitat, consideren fonamental la presentació d'una conjunta candidatura d'*Unitat Socialista de Catalunya* que mantingui aquesta denominació per damunt de les sigles de cada un dels seus elements integrants, per així aglutinar l'adhesió dels treballadors i de tots els ciutadans interessats en donar una orientació realment progressiva a la configuració política de Catalunya.

Les parts que prenen aquest compromís afirmen la voluntat de treballar en comú per la ràpida formulació d'un *Manifest-Programa* electoral per al qual prendran com a base els denominadors comuns de les respectives declaracions de principis i els corresponents programes de línia política i establir -per assentiment comú- la participació en les llistes de candidats.

Entre les finalitats indeclinables que aquesta candidatura d'unitat socialista vol servir, descollen d'una manera explícita:

- 1) L'exigència constitucional d'una estructura d'estat que garanteixi a Catalunya l'aprofundiment de la seva autonomia, més enllà dels nivells previstos en l'Estatut del 1932 i d'acord amb les necessitats reals d'aquest moment, i aboni el procés d'autonomia de les diferents nacionalitats i regions diferenciades de l'Estat espanyol. Per això, expressen la seva voluntat de treballar en comú amb totes les altres forces democràtiques catalanes presents en el Congrés de Diputats.
- 2) La col·laboració amb totes les altres forces socialistes representades en el Congrés de Diputats per a orientar fins on sigui possible, una acció comuna en el seu si, per així configurar l'Estat d'acord amb unes línies susceptibles d'afavorir el progrés cap al socialisme, així com també l'adopció d'aquelles mesures que tendeixin a afavorir els interessos immediats *DELS TREBALLADORS*.

Abril 1977

Document de bases de la unitat. Acord de la Comissió d'enllaç

- 1.ª EL PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA és l'organització política dels socialistes de Catalunya, resultant de la fusió de la FSC (PSOE) i el PSC. Afegirà a la seva denominació les sigles de les organitzacions pre-existents. Aquesta denominació només podrà ser modificada pels seu Congrés.
- 2.ª EL PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC-PSOE) és un partit de classe i nacional que sorgeix de la voluntat constituent de les organitzacions socialistes de Catalunya i que, en virtut de la seva sobirania, decideix la participació en organismes representatius i decisoris comuns amb el PSOE en la forma que s'explicita en aquest document.
- 3.ª El Congrés del PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC-PSOE) és l'òrgan suprem del partit. La seva competència serà exclusiva per establir la seva estructura interna, regular la seva disciplina interna, elaborar la seva línia política i el seu programa, a Catalunya.
- 4.ª Per a definir conjuntament amb la resta de socialistes de l'Estat els elements estratègics coincidents de la lluita de classes, el PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC-PSOE) enviarà els seus delegats, elegits directament per les estructures organitzatives de base, al Congrés Federal del PSOE per que participin en les sessions, debats i resolucions que facin referència a les qüestions comuns de la lluita de classes a nivell de l'Estat.

L'aplicació a Catalunya de les resolucions preses per l'àmbit estatal serà portada a terme pel PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC-PSOE). El PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC-PSOE) tindrà plena sobirania en aquells àmbits de competència que els socialistes de Catalunya propugnem per a l'organització política del nostre país, d'acord amb el marc constitucional aprovat pels socialistes de tot l'Estat.

- 5.ª Els membres del PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC-PSOE) candidats a la Comissió Executiva Federal seran presentats o en el seu cas refrendats pel PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC-PSOE) a través dels seus delegats presents en el Congrés Federal.

6ª EL PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC-PSOE) estarà representat en el Comitè Federal Socialista. Aquesta representació serà designada pel propi PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC-PSOE) i en funció del criteri de proporcionalitat en virtut del nombre d'afiliats.

Octubre 1977

Bases de la unitat aprovades pel XVII Congrés de la FSC (PSOE)

1. EL PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC-PSOE) és l'organització política dels socialistes de Catalunya resultant de la fusió de la FSC (PSOE) i el PSC (C), que sorgeix de la voluntat conjunta de les dues organitzacions, que establiran organismes representatius i decisoris comuns amb el PSOE.
2. El partit sorgit de la unificació tindrà plena sobirania en aquells àmbits de competències que els socialistes de Catalunya propugnem per a l'organització política dels nostre país, d'acord amb el marc constitucional aprovat pel PSOE a nivell de tot l'Estat.

El Congrés del partit és l'òrgan suprem. La seva competència serà exclusiva a Catalunya per:

- a) Elaborar el seu programa.
- b) Elaborar la seva línia política.
- c) Establir la seva disciplina interna, respectant íntegrament els següents punts:
  - El respecte a la llibertat de consciència, al lliure pensament i a la lliure expressió de cadascun dels seus militants. La llibertat de discussió és total en el si del partit; tanmateix, cap tendència organitzada dins del partit no serà permesa.
  - L'autonomia de cadascun dels seus òrgans dins la competència estatutària de cadascun d'ells.
  - La disciplina respecte de les decisions adoptades pels organismes competents del partit.
  - El partit és un instrument de la classe treballadora per la consecució de la seva complerta emancipació i la unitat d'interessos de la classe fonamenta la unitat del partit i les seves relacions amb altres organitzacions de classe.
- d) Regular la seva disciplina.

3. El partit resultant de la fusió ha d'expressar la seva línia sindical mitjançant un suport incondicional a UGT, reiterant en tot moment l'obligatorietat de que tot militant del partit sol.liciti l'ingrés a la UGT i desenvolupi una presència activa en les estructures del seu sindicat respectiu.

Cas de donar-se interpretacions diferents sobre els límits de competències que dirigeix és el Comitè Federal del PSOE.

4. Per a definir conjuntament amb la resta dels socialistes de l'Estat els elements estratègics coincidents de la lluita de classes, el partit sorgit de la unificació enviarà els seus delegats elegits directament per les estructures organitzatives de base, al

Congrés Federal del PSOE, per que participin en les sessions, debats i resolucions que facin referència a les qüestions comuns de la lluita de classes a nivell de l'Estat.

L'aplicació a Catalunya de les resolucions preses per a l'àmbit estatal serà portada a terme pel futur partit.

5. El partit sorgit de la unificació estarà representat en el Comitè Federal mitjançant designació del propi partit i en funció del nombre d'afiliats.

Els socialistes de Catalunya candidats a la Comissió Executiva Federal seran presentats o referendats si s'escau pel propi partit, a través de delegats presents en el Congrés Federal.

Procés cap al Congrés d'Unitat

El Congrés de la Federació Socialista de Catalunya (PSOE) considera que per la culminació del procés unitari han de complir-se els següents objectius, el desenvolupament dels quals correspon al Comitè Nacional:

- a) Preparació del Congrés d'Unificació i elaboració del seu reglament.
- b) Estudi comparatiu de les ponències aprovades pels respectius congressos per la preparació de les ponències del Congrés d'Unificació. Per aquesta tasca, el Comitè Nacional nomenarà una Comissió que desenvolupi el procés de conjunció desitjat.
- c) Promoure un procés de confluència en les organitzacions de base dels respectius partits que suposi la creació de comitès d'enllaç entre les respectives organitzacions locals i comarcals per la coordinació política i organitzativa.
- d) Les dates pel Congrés d'Unificació seran fixades pels òrgans de direcció.

En base als mateixos criteris d'unitat socialista que el nostre partit manté amb el PSC s'han d'orientar a la total unitat socialista amb altres organitzacions que es reclamen del socialisme democràtic. Igualment ha d'obrir-se un procés per la base de contactes i inici de debats a tots els nivells, organitzatius, ideològics, estratègia, etc. que obri les portes en un futur no llunyà a la unitat total del socialisme a Catalunya.

Bases de la unitat aprovades pel II Congrés del PSC(C)

1. El partit sorgit de la unificació entre el PSC (C) i la FSC (PSOE) i, en el seu cas, altres sectors socialistes, tindrà plena sobirania a tots els àmbits de competències que els socialistes propugnem per a l'organització política del nostre país, encara que no s'hagin materialitzat en el desenvolupament de les competències autonòmiques. Els socialistes de Catalunya aportaran a la lluita conjunta dels socialistes de l'Estat, per a l'establiment de marc constitucional, el projecte d'organització de l'estat propugnat en cada moment històric pel partit sorgit de la unificació.
2. El PSC sorgit de la unificació tindrà plena sobirania en l'establiment del seu programa de govern, adequat al grau d'autonomia assolit per Catalunya en cada moment històric, en la perspectiva del ple exercici del dret a l'autodeterminació.
3. El Congrés del PSC sorgit de la unificació serà l'òrgan suprem del partit i:
  - a) Establirà la seva estructura interna.
  - b) Regularà la seva disciplina.
  - c) Elaborarà la seva estratègia, línia política i programa de govern per a Catalunya.

- d) Decidirà les seves relacions amb partits i organitzacions nacionals i internacionals.
  - e) Assumirà, prèvia discussió i ratificació pel Congrés del PSC, els acords sobre l'estratègia establerts en el Congrés dels socialistes de l'Estat.
4. El PSC sorgit de la unificació, en virtut de la seva sobirania, configurarà la seva articulació amb el PSOE, en la perspectiva de la unitat de tots els socialistes de l'Estat, i els delegats que elegeixi per als òrgans d'articulació dels socialistes de l'Estat ho seran com a conseqüència d'aquesta mateixa sobirania, és a dir, nominats directament pel partit.
  5. Els diputats del PSC a les Corts de l'Estat podran constituir un grup parlamentari propi.
  6. El PSC sorgit de la unificació restarà obert a la incorporació del tots els socialistes de Catalunya.

Bases de l'articulació

1. El Partit sorgit de la unificació elegirà els seus delegats al Congrés Federal del PSOE, amb garanties de proporcionalitat i de representativitat, per tal que participin en les sessions, debats i presa de resolucions referents a les qüestions comunes de la lluita pel socialisme en l'àmbit de l'estat. Les resolucions del Congrés dels socialistes de l'Estat que poguessin afectar aspectes de la sobirania del partit i d'alternatives compreses en el marc autonòmic per a Catalunya, que reivindicuem, no vincularan el partit.
2. Els delegats que elegeixi el PSC participaran conjuntament amb els elegits pel PSOE en el Comitè Federal dels socialistes a l'Estat. La participació en els seus òrgans executius dels socialistes de l'Estat serà feta a través de delegats del PSC nomenats directament pel partit.

Bases del procés d'unificació PSC (C) - FSC (PSOE)

El II Congrés del PSC dóna mandat al Consell General del partit per a desenvolupar les següents bases del procés d'unificació:

1. Establir després del Congrés del PSC (C) una comissió coordinadora entre el PSC (C) i la FSC (PSOE) per tal d'assolir els objectius següents:
  - a) De manera immediata establir la coordinació entre ambdós partits per tal de dur a terme conjuntament les tasques que han d'abordar els socialistes de Catalunya en la conjuntura actual: eleccions municipals, política de la Generalitat, actuació sindical, política parlamentària i impuls del procés de confluència de les bases.
  - b) Després del nostre II Congrés establir contactes urgents entre ambdós partits per tal de posar en comú els elements coincidents sobre la unitat socialista aprovats en els congressos respectius.
  - c) Creació d'una comissió d'unificació formada per membres d'ambdós partits per tal d'elaborar un reglament de Congrés d'Unificació, que haurà de ser presentat i aprovat pels respectius partits. Els terminis i procediments del procés de discussió congressual seran com a mínim els establerts en els estatuts del nostre partit.
  - d) Promoure un procés de confluència a tots els nivells, bo i acceptant les iniciatives en aquest sentit ja sorgides de les respectives organitzacions de base.
  - e) La comissió d'unificació rebrà les possibles adhesions i propostes d'altres sectors socialistes que puguin participar en el Congrés d'Unificació.

2. Promoure que en el Congrés d'Unificació s'estableixin unes comissions d'enllaç entre el nou PSC sorgit de la unificació i el PSOE, per tal de coordinar els aspectes següents:
  - a) Els criteris de proporcionalitat del nombre de delegats als òrgans comuns a nivell d'estat.
  - b) Els comitès d'acció política, amb l'intercanvi de les diferents experiències sectorials.
  - c) Garantir que els militants socialistes que passin a fixar la seva residència a Catalunya o de Catalunya a la resta de l'Estat tinguin la possibilitat d'incorporar-se al partit socialista corresponent.

Bases de la unitat aprovades pel V Congrés del PSC (R)

La nostra forma d'entendre el PARTIT SOCIALISTA DE CATALUNYA conseqüent amb les afirmacions d'amplitud ideològica i de la necessitat de que cobreixi la totalitat de l'espai socialista català, ens fa que el vulguem recolzar sobre les següents bases:

1. Les bases ideològiques i programàtiques del PSC sorgit del procés d'unitat seran tals que donin cabuda en el seu sí als diferents corrents de pensament socialista i a les concepcions que representen cadascun dels partits que s'hi integraran. En aquest sentit, s'evitaran les exclusions de cap corrent de pensament que, des de pressupòsits tal vegada diferents, conflueixin en la formulació d'un mateix programa d'actuació.

Per tant, el PARTIT SOCIALISTA DE CATALUNYA restarà obert a la incorporació de tots els socialistes de Catalunya, i garantirà la possibilitat d'expressió de les diverses tendències i corrents de pensament que el nodriran, fruit de la seva democràcia interna. Així mateix es respectarà la llibertat de sindicació dels seus militants en el marc de les opcions sindicals d'orientació socialista.

2. La sobirania del PARTIT SOCIALISTA DE CATALUNYA serà plena, és a dir, exclusiva i exclouent en tots els àmbits de competència que els socialistes de Catalunya propugnem per l'organització política i constitucional del nostre poble, encara que no s'hagin traduït i materialitzat en el desenvolupament legal de les competències autonòmiques. Els socialistes de Catalunya aportaran a la lluita conjunta dels socialistes de l'Estat, per l'establiment del marc constitucional i institucional, el projecte d'organització de l'estat propugnat en cada moment històric del PSC.
3. El Congrés del PARTIT SOCIALISTA DE CATALUNYA, es reunirà a Catalunya, serà l'òrgan sobirà i suprem del partit i
  - a) establirà la seva estructura interna,
  - b) regularà la seva disciplina,
  - c) decidirà la seva estratègia, la línia política i els programes de govern per a Catalunya,
  - d) decidirà les seves relacions amb partits i organitzacions nacionals i internacionals, s'adherirà a la II Internacional Socialista i participarà en la seva organització amb la perspectiva d'ésser membre de ple dret.
  - e) després de discussió i aprovació, si s'escau, pel mateix Congrés, farà seus els acords sobre estratègia decidits en el Congrés dels socialistes de l'Estat.
4. Els diputats del PARTIT SOCIALISTA DE CATALUNYA constituïran grup parlamentari autònom al Parlament de Catalunya i a les Corts de l'Estat.

El procés de la unitat dels socialistes a Catalunya

El suport bàsic del procés cap a un nou PARTIT SOCIALISTA DE CATALUNYA han d'ésser els actuals PSC (R), PSC (C) i la FSC del PSOE, oberts als altres partits i col·lectius que acceptin el procés vers la unitat.

Un procés precipitat i poc madurat podria tenir conseqüències negatives i per tant han d'ésser escalonat i progressiu, comportant les fases correlatives següents:

1. Promoure un moviment de sensibilització, confluència i treball en comú a nivell de militants dels diferents partits en els camps de la política sectorial, local, municipal i sindical.
2. Reconeixent l'autonomia dels moviments juvenils, aquests establiran les bases del seu procés d'unitat.
3. Coordinació de tots els parlamentaris socialistes dels diferents partits en procés d'unitat, per dur a terme en el sí de les Corts una política coherent amb el procés d'unió, especialment en la lluita política per l'Estatut.
4. Coordinació dels òrgans executius dels partits interessats actualment en la unió, per dur a terme una política coherent envers la Generalitat i en la consecució de l'Estatut.
5. Anar a les eleccions municipals en el marc d'una federació socialista catalana, estable, que cal promoure ja des d'ara i que ens permeti avançar en el procés de la unitat, cap al PSC sobirà.
6. Finalment, i en la darrera etapa de culminació del procés d'unitat, establir una comissió de coordinació dels partits prèviament federats per tal de:
  - a) preparar el Congrés de la unitat i el seu reglament,
  - b) estudiar i comparar les resolucions aprovades pels respectius Congressos: programes, línies polítiques i sindicals, estatuts i línies sectorials,...
  - c) preparar les noves ponències, síntesi de les anteriors, que hauran de fer seves els congressistes del nou PARTIT SOCIALISTA DE CATALUNYA.

Bases del possible procés de federació amb al PSOE

S'establiran unes comissions, en virtut de la pròpia sobirania del partit per negociar amb el PSOE a nivell d'estat el procés de federació:

1. El PSC donarà forma, en virtut de la pròpia sobirania, a la seva coordinació en procés de federació amb el PSOE; els delegats que envii als organismes d'articulació dels socialistes de l'Estat ho seran com a conseqüència de la seva sobirania.
2. Configurada la coordinació en procés de federació, els delegats del PARTIT SOCIALISTA DE CATALUNYA als òrgans de federació dels socialistes d'Espanya seran elegits i nominats directament i sobirana pel PSC. També seran elegits i nominats sobiranament i directa pel PSC els membres o els delegats dels òrgans executius comuns/federals.
3. Els delegats que el PSC envii als òrgans de tot tipus resultant de la federació dels partits, participaran en les sessions, debats i presa de resolucions referents a les

qüestions comunes de lluita per la democràcia i el socialisme a nivell d'Estat, en nom del partit que representaran, és a dir, el PARTIT SOCIALISTA DE CATALUNYA.

4. El nombre de delegats que el PSC enviarà al Congrés dels socialistes de l'Estat serà definit en funció de bases proporcionals al cens electoral i al nombre d'afiliats.
5. Les resolucions del Congrés dels socialistes de l'Estat que poguessin afectar a aspectes de la sobirania del PARTIT SOCIALISTA DE CATALUNYA i/o alternatives compreses en el marc autonòmic per a Catalunya reivindicades pel PSC, no el vincularan.

Protocol de unitat de la FSC (PSOE), PSC-C i PSC-R en el Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE)

1. EL PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC-PSOE) és l'organització política dels socialistes de Catalunya, resultant de la fusió de la FSC (PSOE), del PSC (C) i del PSC (R). Afegirà a la seva denominació les sigles de les organitzacions pre-existents, en el ben entès que el PSC (C) i el PSC (R) accepten les sigles uníqües i comuns de PSC. Aquesta denominació només podrà ser modificada pel seu Congrés.
2. EL PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC-PSOE) és un partit de classe i nacional que sorgeix de la voluntat constituent de les organitzacions socialistes de Catalunya i que, en virtut de la seva sobirania, decideix la participació en organismes representatius i decisoris comuns amb el PSOE, en la forma que s'explicita en aquest document.
3. El Congrés del PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC-PSOE) és l'òrgan suprem del partit. La seva competència serà exclusiva per establir la seva estructura interna, regular la seva disciplina, elaborar la seva línia política i el seu programa a Catalunya.
4. Per definir conjuntament amb la resta dels socialistes de l'Estat els elements estratègics coincidents de la lluita de classes, el PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC-PSOE) enviarà els seus delegats, elegits directament per les estructures organitzatives de base, al Congrés Federal del PSOE, perquè participin en les sessions, debats i resolucions que facin referència a les qüestions comuns de la lluita de classe a nivell de l'Estat.

L'aplicació a Catalunya de les resolucions preses per a l'àmbit estatal serà portada a terme pel PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC-PSOE).

EL PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC-PSOE) tindrà plena sobirania en aquells àmbits de competències que els socialistes de Catalunya propugnem per a l'organització política del nostre país, d'acord amb el marc constitucional aprovat en el seu programa pels socialistes de tot l'Estat.

5. Els membres del PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC-PSOE) candidats a la Comissió Executiva Federal seran presentats o refrendats si s'escau pel PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC-PSOE) a través dels seus delegats presents en el Congrés Federal.
6. El PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC-PSOE) estarà representat en el Comitè Federal Socialista. Aquesta representació serà designada pel propi

PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC-PSOE) i en funció del criteri de proporcionalitat en virtut del nombre d'afiliats.

7. Els membres del PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC-PSOE) que siguin assalariats hauran de militar sindicalment. L'opció sindical del PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC-PSOE) és la UGT.
8. Els parlamentaris membres del PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC-PSOE) s'atendran respecte a llur organització parlamentària al que hi ha establert en l'acord de constitució del grup parlamentari Socialistes de Catalunya.
9. EL PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC-PSOE) mantindrà relacions polítiques internacionals dins del marc, decidit pel Congrés Federal del PSOE.
10. El símbol del PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC-PSOE) és el "Puny i la Rosa".

A la documentació, correspondència, etc. s'utilitzarà el nom complet del partit acompanyat del símbol.

En banderes, pancartes i on sigui necessària la utilització del nom reduït s'utilitzaran les sigles PSC (PSC-PSOE), sempre acompanyades del "Puny i la Rosa". És patrimoni de les organitzacions que es fusionen.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA. Des de l' 1 de maig de 1978 fins la data del Congrés d'unificació, tota la imatge pública del procés unitari farà sempre referència als noms complets o, en tot cas, a les sigles completes dels tres partits que protagonitzen la unitat.